

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil bare sige til SF, at det duer altså ikke. At man ikke har lavet nogle tilstrækkelig fyldestgørende og oplysende bemærkninger, kan man ikke affærdige med, at der er en righoldig lektüre, f.eks. fagblade – og så antyde, at dem læser vi andre måske ikke – og at der findes bøger på biblioteket, bl.a. skrevet af Ole Krarup, som også arbejder arbejdsretligt med det. Det mindste, man så kunne have gjort, var at henvise til disse ting. Jeg mener ikke, at lange bemærkninger er udtryk for, at de er gode, men at de er meget, meget korte, borger bestemt ikke for kvalitet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 228:

Forslag til lov om forbud mod handel med Den sydafrikanske Republik.
(Fremsat 21/3 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Fischer (KF):**

Der har tidligere i folketetinget været tilkendegivet enighed om at iværksætte foranstaltninger mod Sydafrika inden for rammerne af det fællesnordiske handlingsprogram samt de ti EF-landes beslutninger.

Et flertal i folketetinget mente imidlertid, at Danmark skulle indføre ensidige handels-sanktioner over for Sydafrika – altså ikke en modstand mod apartheidsystemet. Den mod-

stand er der bred enighed om i folketetinget. Det er værdien af dansk solooptræden på den internationale scene, der er til debat. Man kan sige, at det er et spørgsmål om dansk fornuft eller ufornuft i internationale forhold.

Jeg synes, det er et spørgsmål, som de partier, der har krævet denne lovgivning, burde besvare. Når det nu fremstår så soleklart, at der hverken på nordisk eller på fælles europæisk plan vil være en opfølgning af sådanne ensidige danske skridt, fordi vi kan forudsige, at de ingen virkning vil have for nedbrydningen af det afskyelige apartheidsystem, er det da fornuftigt at tage sådan nogle skridt?

Vi ved, at den svenske udenrigsminister, Steen Andersson, har sagt, at Sverige ikke foreløbig er parat til at gå videre end til det nordiske handlingsprograms henstillinger. Der er altså ikke opbakning fra svensk socialdemokratisk side til danske socialdemokrater. Ja men hvad så? Formålet med det hele skulle da gerne være at isolere apartheidsystemet, ikke at isolere Danmark, men er det ikke det, vi er på vej til?

Jeg synes, vi skal se på konsekvenserne af en sådan lovgivning for danske virksomheder, der må se handel, indtjening og transport overgå til vore nærmeste konkurrenter i Europa. Hvor mange arbejdspladser vil der gå tabt i Danmark som følge af dansk enegang? Der har i folketetinget – og det har vi også fra konservativ side understreget – været bred enighed om, at vi fra dansk side skulle være parat til at påtage os nogle byrder som vort bidrag til at afskaffe apartheid og al dens umenneskelighed og som bidrag til at skaffe alle befolkningsgrupper lige muligheder i Sydafrika. Men skal vi yde ofre, der på forhånd må forventes at være forgæves?

Jeg synes, at vi skal have dette lovforslag grundigt gennearbejdet i udenrigsudvalget for at få belyst alle dets konsekvenser i forhold til andre lande og i forhold til vore virksomheder og vore arbejdspladser.

Nu kan jeg forstå af dagspressen, at SF end ikke er tilfreds med det forslag, man tidligere havde fremsat sammen med venstrefløjen i folketetinget, man vil gå videre endnu, vil betale en yderligere høj pris for en tom demonstrationspolitik, der også skal ramme dansk skibsfart. Ja, det kan vel ikke undre, at